

2) 25% kwoty wymiaru podatku gruntowego za rok 1955:

- a) dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych),
- b) dla zrzeszeń uprawy ziemi, zespołów uprawowych i sąsiedzkich grup uprawowych co do gruntów przydzielonych im do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej 3 lat w ramach likwidacji odlogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40).

§ 3. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku gruntowym powstał w dniu 1 stycznia 1956 r., podstawę obliczenia zaliczki stanowi kwota podatku gruntowego, która byłaby ustalona z gospodarstwa rolnego według zasad obowiązujących w 1955 r., gdyby podatnik w 1955 r. podlegał obowiązkowi podatkowemu.

§ 4. Zaliczkę obniża się o stosowne procenty, określone w przepisach §§ 6 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym, jeżeli podatnikowi przysługują w roku 1956 ulgi w podatku gruntowym na podstawie tych przepisów.

§ 5. Zaliczka jest płatna:

- 1) dla podatników wymienionych w § 2 pkt 1 — w dwóch równych ratach do dnia 29 lutego i do dnia 15 maja 1956 r.;
- 2) dla podatników wymienionych w § 2 pkt 2 — do dnia 15 maja 1956 r.

§ 6. Zaliczki na podatek gruntowy na rok 1956 nie wymierza się w całości lub w części w przypadku, gdy:

- 1) podatnik przystąpił i włączył grunty do zarejestrowanej rolniczej spółdzielni produkcyjnej;

- 2) podatnik przestał być właścicielem (posiadaczem, użytkownikiem, dzierżawcą gruntów państwowych) gospodarstwa rolnego lub jego części;
- 3) podatnikowi według obowiązujących przepisów przysługuje na rok 1956 zwolnienie od podatku gruntowego.

§ 7. 1. Prezydja powiatowych i miejskich rad narodowych mogą udzielać z urzędu lub na wniosek podatnika przy poborze zaliczki ulgi z § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym w przypadkach, gdy w grudniu 1955 r. lub w 1956 r. gospodarstwo rolne zostało nawiedzone klęskami żywiołowymi lub losowymi w stopniu uzasadniającym przyznanie takiej ulgi.

2. W przypadkach gdy to jest uzasadnione na skutek zaistniałych w 1955 r. nadzwyczajnych okoliczności, istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika, a podatnikowi temu udzielono ulgi w podatku gruntowym za rok 1955 w trybie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym i podatnik ten nie posiada zaległości w podatku gruntowym za rok 1955, prezydja powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty mogą na wniosek podatnika udzielać odroczeń płatności każdej raty zaliczki w granicach uprawnień zawartych w § 58 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362, z 1952 r. Nr 32, poz. 225, z 1953 r. Nr 30, poz. 116 oraz z 1954 r. Nr 15, poz. 57 i Nr 27, poz. 108).

3. Upoważnia się prezydja rad narodowych miast nie stanowiących powiatów do odraczania na wniosek podatnika terminu płatności każdej raty zaliczki w przypadkach i w granicach uprawnień określonych w ust. 2.

4. Ogólna suma ulg, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać 5% całej kwoty zaliczki, ustalonej na terenie danego powiatu (miasta) dla wszystkich podatników wymienionych w § 2 pkt 1.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

19

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 31 grudnia 1955 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 26 maja 1950 r. w sprawie uposażenia pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych.

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494 i z 1950 r. Nr 49, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 26 maja 1950 r. w sprawie uposażenia pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 24, poz. 218, z 1951 r. Nr 56, poz. 390, z 1953 r. Nr 15, poz. 62 i z 1955 r. Nr 6, poz. 40) § 11 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 11. Pracownikom, którzy przechodzą do służby w przedsiębiorstwach lasów państwowych na skutek przejęcia z Państwowej Centrali Drzewnej nowych działów pracy wraz

z obsadą osobową, mogą być przyznane przejściowe dodatki wyrównawcze, o ile całość uposażenia, przypadającego pracownikowi według zasad stosowanych w przedsiębiorstwach lasów państwowych (liczona wraz z premią), byłaby niższa od całości wynagrodzenia pobieranego przed przejściem do przedsiębiorstw lasów państwowych (liczonego również wraz z premią). Dodatki te, których wysokość ustala Minister Leśnictwa, ulegają wygaśnięciu w okresie do dnia 31 grudnia 1956 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1955 r.

Minister Leśnictwa: *J. Dąb-Kociol*